עלון מסי 172 | פרשת בשלח | שבט תשפ"א

מיסודם של הגאון רי שמשון דוד פנקוס זצוק"ל והגאון רי עזריאל טאובר זצוק"ל

העצמה אישית תורנית

לקבלת העלון במייל יש לשלוח בקשה לכתובת: e.shalhevet@gmail.com

> קול שלהבת KOL SHALHEVES

ניתן להאזין לשיחות המרתקות בנושאים:

חינוך יעוץ נישואין אמונה השקפה ועוד נושאים מגוונים

באידיש, עברית ואנגלית

בקול הלשון: **03-6171103**

073-2951103

במחיר שיחה רגילה

בחו"ל קול שלהבת:

929.222.9900

דבר המערכת

ווף אני מים...

בעומדנו על שפת הים, מול גלי התכלת השוצפים- קוצפים, מתבוננים בקולות מים אדירים, בתנועה המתמדת שלהם, שוב ושוב, גל ועוד גל. קול ד' על המים. מרחב אדיר פרוש לפנינו, מין תחושת אפסיות למול המרחב הגדול שלפנינו. כאן מתעוררת שאלה. מי חזק יותר, אני או גלי הים?

מי גדול יותר?

התשובה לא תאמן.

אני חזק יותר! כן, אני! מול העוצמה והמרחב, הגלים והחוזק.. אני, האדם, גדול יותר! יש לכך הוכחה פשוטה.

גם לי וגם לים הקב"ה שם גבולות. בורא עולם הגביל אותנו ואמר לנו מה הוא רוצה ומה לא. מה מותר ומה אסור, והיכן הגבול שאותו אין לעבור!

אבל כאן נעוץ ההבדל. על הים הקב״ה לא סומך, אלא ד׳ תופס אותו 'בגרון' ולא נותן לו לחצות את הקו האדום. "גבול שמת בל יעבורון". אין אפשרות. נקודה.

אין לו אפשרות לעבור את הגבול הזה. וכולנו מבינים למה. הים באמת לא מוותר, הוא כל הזמן מנסה לפרוץ.. שוב ושוב הגלים מנגחים את המזח ומנסים אולי בכל זאת... שאיפתו של הים לפרוץ ולשטוף את כל הארץ כולה. ועל זה אנחנו מברכים ומודים בכל יום "רוקע הארץ על המים". זו בריה שמתחדשת כל רגע מחדש.

לעומת זאת, גם לי הקב"ה נתן גבולות, אבל כאן זה משהו אחר. עלי בורא עולם סומך. הוא נותן לנו גבולות אבל עם זאת לא שולל ממני את הבחירה. אף אחד לא מכריח אותי לעצור או לפעול, כי בורא עולם מכבד ומאמין בי.

מה ההבדל בין הגבול שה' שם על הים לבין הגבול שה' שם לבני האדם?

על הגלים ה' מושל "אתה מושל בגאות הים". זו ממשלה. זו שליטה בכח. זו שלילה של בחירה. אבל לאדם, העומד על שפת הים, עלינו ה' מולך, ומצפה מאיתנו שנמליך אותו. ה' פונה אלי ואומר- אני נותן לך גבולות תמליך אותי ועשה את רצוני, אל תחצה גבולות!!

. זה מה שקרה ברגעים המרטיטים של קריעת ים סוף

עם ישראל יצאו ממצרים, נאותו ללכת אחרי ה', והכל נראה טוב ויפה. אבל הנה הם עומדים על שפת הים, מול גלי התכלת השוצפים- קוצפים, ו.. כאן כדי לעבור את ים סוף נדרש מהם משהו אחר. "ומלכותו ברצון קבלו עליהם" בורא עולם רוצה מלכות! כרטיס הכניסה (והיציאה בשלום..) לים הוא- להמליך את הקב"ה עלינו.

ופה עומדים ישראל מול שוקת שבורה. הם הסכימו לצאת ממצרים, אבל כעת על שפת הים- כאן נדרש משהו גדול יותר. "כי באו בנים עד משבר וכח אין ללדה" באו

דבר המערכת המשך מעמ׳ ו

מים עד נפש! בשביל לעבור את ים סוף צריך זכות מיוחדת. שרו של עשו אומר- הללו והללו עובדי ע"ז, אין להם מספיק תקציב של זכויות לעבור את הים... איך עוברים את הים הזה? בזכות מה?

ואז, לפתע- "הים ראה וינוס", הים נסוג לאחוריו. מה ראה? את מי ראה? את ארונו של יוסף. יוסף הצדיק, שאיש לא ראה אותו ואת מעשיו, שרוי לו אי שם במצרים, והכל פתוח לפניו. (רשת אלחוטית לא מסוננת...) איש לא יודע מה מעשיו, אף אחד גם לא מכריח אותו לעשות או לחדול. והוא עומד בנסיון. טלטלה עוברת עליו, כמו גלי ים סוערים, נסיון קשה מאד. ויוסף הצדיק עומד בו. הוא בעצמו שם גבול. הים- אין מה שיעצור אותו. אבל יוסף הצדיק- ממליך את ד' עליו עוצר את עצמו ומתגבר. כובש את גלי הניסיון האדיר שלו למענו יתברך.

מה הפלא שכשרואה הים את ארונו של יוסף, "ראה וינוס" הוא בורח!! לי יש גבולות מאת ד', ואם הם לא יהיו.. אשטוף את כל היבשה, הערים, הבתים והאנשים... והנה מגיע כאן בן אנוש, יוסף הצדיק שבעצמו שם גבול לעצמו. איזה כח!! כמה גבורה! באותו רגע נבקע הים ואמרו העם "ה' יִ**מלוּרַ** לעולם ועד".

אפשר לומר שבדורנו אנו נמצאים במקום הזה.

על שפת הים.

במשך כל הדורות, כמה כבר יכלו אנשים לחצות גבולות.. כמה מאמצים היו צריכים לעשות כדי לעבור קוים אדומים... בעירה היהודית ישבה לה אשה יהודיה בביתה, וגדלה את צאנה בטוב ובנעימים. בנותיה עמה, לומדות ממנה קרוא וכתוב, תפור ובשל. וזה היה כל עולמן.

הקב"ה לא נתן להם יותר מידי אפשרויות לעבור את הגבולות...

והנה בדורנו, כמעט ואין ממשלה, יש רק מלוכה. לכל אדם בישראל ולכל אשה בישראל יש נקודת חיכוך גדולה עם העולם הגדול, כל אחד יכול לעשות מה שהוא רוצה ואיפה שהוא רוצה, הכל פתוח לפנינו, איש לא ידע מה מעשינו. הכל פתוח, והבחירה בידינו בלבד. ממש כיוסף הצדיק בשעתו.

ואנחנו ארונו של יוסף, אבל הנה, עוד יוסף חי... אנחנו כאן! חיים כולכם היום. בורא עולם מצווה אותנו בתרי"ג מצוות לטוב לנו כל הימים, והוא רוצה שתמליכוני עליכם. אני לא רוצה למשול עליך, אני רוצה שתמליך אותי ותתגבר למעני. אנחנו מצויים כל אחד כמו בתוך ארונו של יוסף, סגור. אין איש יודע מה בליבו של חברו ומה מעשיו. אלו דברים שבינו לבין הקב"ה שכ"כ מצפה לראות אותנו נאמנים לו, בוחרים בטוב.

כשהיינו ילדים והורינו אמור לנו שאסור... היינו צריכים לחצות טיפה את הגבול ולהוריד רגל אחת לכביש כדי לראות ש.. שאפשר.. אבל גדלנו מאז, והבנו שהגדלות היא לשים את הגבלות לעצמנו ולא לחצות אותם למרות שאפשר. כי יש לנו בחירה. יש בנו כח ועוצמה אדירה!

אז למה בכלל ברא ד' את הרשת ואת כל הרוע? למה בכלל נבראה אפשרות כזו שאני יכול לעשות כרצוני?!

"כי לד' המלוכה ומושל בגויים", יש לד' מספיק מקום של ממשלה- בגויים. שם ד' צריך לתפוס אותם בגרון, שליטה בכח- ממשלה. אבל בורא עולם רוצה שותפים, רוצה מלוכה, רוצה בנים **שימליכו אותו עליהם מרצון ובאהבה,** מבחירה אישית.

זו קריעת ים סוף האישית של כל אחד מאיתנו.

האם יש עניין בדורנו להתפלל על אתרוג מהודר בט"ו בשבט?? ומה זה רלוונטי בשבילנו לכל השנה כולה?

ט"ו בשבט הגיע... ועם ישראל בשנים האחרונות נוהג באדיקות להתפלל את התפילה המיוחדת שתיקן מרן הבן איש חי זיע"א במיוחד לט"ו בשבט... תפילה שאנחנו מתפללים ביום הזה שנזכה לאתרוג מהודר... כן... סו"ס זה ר"ה לאילנות...

אבל השנה שמעתי מפי רב אחד שליט"א שבדור שלנו אין כבר שום עניין להתפלל את התפילה הזו... <u>ולמה?? כי... כי מה הבעיה??</u> אתה צריך אתרוג מהודר?? נו... תקנה...

רק מה?? אל תשאל... קניתי אתרוג סגור במאה שקל ופתחתי... וחשכו עיני... אני רואה שהאתרוג הזה עקום וממש לא יפה ומלא בלעטלעד...

אין שום בעיה... תביא לי מאתים שקל... ואני מארגן לך אתרוג מהודר א' א'...

אם ככה... אם באמת אין שום עניין להתפלל... אז למה הבן איש חי חיבר תפילה??

התשובה היא: אדוני היקר... קצת היסטוריה... אל תשכח שלפני מאה שנה לא היה אתרוגים... אין!! אין להשיג בכלל!!! מי שהפך את העולם והצליח להשיג אתרוג בדרך לא דרך הוא זכה בפייס... תגיד תודה.. אל תעיז להתלונן אם האתרוג יפה או לא...

אם ככה... אם באמת להשיג אתרוג זה לזכות בפייס... אז כאן מגיע הבן איש חי ומחבר לנו תפילה מיוחדת להתפלל שבאמת נזכה בפייס ושזה יהיה אתרוג מהודר... אבל היום שהדוכנים מפוצצים באתרוגים יפהפיים ואתה ממשיך להתפלל את התפילה שהבן איש חי

המשר בעמ' הבא

לאריכ*ול. אריכול ואריכול ואריכול ואריב לאריכול* פאנל שבועי בענייני אמונה, התמודדות וקבלת יסורים באהבה,

הפאנל יערך בתכנית כדלהלן:

מידי יום שלישי אי"ה נפתח נושא, ונעלה על השלחן נושא לדיון או העמדת שאלה...

לבנתיים מאזינים הרוצים לחוות דעתם, להעיר, או להוסיף, ניתן להשאיר הודעות בקו בשלוחה 8 או במייל של הגיליון, ואז אי"ה יומיים לאחמ"כ- ביום חמישי, יערך הפאנל במשא ומתן ותשובות מפי הרבנים:

הגאון הרב ישראל קליין שליט"א הרב שמואל פולק שליט"א

בגיליון זה אתם מרבים לדבר על המושג "לתת לה"!!! שאפשר לתת לה'...

ואני לא מצליח להבין מה פירוש לתת לה'?? הרי מקובלנו ש"אם צדקת מה תתן לו", אם ארעב לא אומר לך כי לי תבל ומלואה, האוכל בשר אבירים ודם עתודים אשתה? אני לא צריך שתתן לי כלום כי יש לי הכל... וכל שיר היחוד נסוב סביב העניין הזה שאין לנו מה לתת לה' כי יש לו הכל... ובכל זאת, כאן בגיליון זה כל הזמן מגיעים מהגישה הזו, כאילו אני נותן לקב"ה... והקב"ה צריך אותי... וכבר כמה פעמים הוזכר כאן בגיליון משפט שצרם לי: פעמים הוזכר כאן בגיליון משפט שצרם לי: של מסתדר בלעדי, זה הרי כמעט שאלה של כפירה.

לשמיעת השיעור הקודם - 8

6 - שניות קדימה - 35 דקות קדימה - 3

5 - לעצירה/המשך

להשארת הודעה, משוב והארות - 8 בתפריט הראשי

קו שלהבת 074-701-7448

הוראות הפעלה:

המשך מעמ' קודם

תיקן... ההההלו... במקום להתפלל... תוציא את הארנק ותקנה...
יש לציין שהרב הזה מאוד הרגיע אותי כי... כי פעם קניתי אתרוג סגור
והוא באמת לא מצא חן בעיני... אבל לא העזתי לקנות חדש כי הייתי
בטוח שזה מה שנגזר עלי בט"ו בשבט.. לא נותר לי אלא להרגיש חלישות
הדעת שאם ככה האתרוג שלי... כנראה שככה גם נראה הלב שלי...
ופתאום מגלים לי שלא!!! אל תקח ללב... במקום לקחת ללב... תקח
את הלב ותפתח אותו ותשלם עוד כמה שקלים ותזכה באתרוג מהודר...

התיאור הזה הוא דוגמא מאוד ממחישה ומדגמית לבועה שאנחנו מתעקשים להיתקע בעבר בלי שום התאמה למציאות של היום... תבין: יהודי שבדורו של הבן איש חי מתחנן לקב"ה לזכות באתרוג... זה דבר הכי נפלא בעולם!!! יש פה יהודי שמייחל ומשתוקק לזכות באתרוג... אנחנו צריכים אבל יהודי שבדורנו יעמוד וייחל וישתוקק לזכות באתרוג... אנחנו צריכים לחבוט בו ולהגיד לו: אדוני!! צא מאיצטגנינות שלך... תתנער מהעפר... צא לשוק ארבעת המינים ותקנה... כלפי מה הדברים אמורים??? ר' עזריאל כל הזמן היה משנן את הנקודה הזו:

פעם... בדורות הקודמים עם ישראל היה בגלות... גלות אירופה... היהודי היה מוגבל!!! האפשרויות שלו בעבודת ה' היו מוגבלות... הידיים שלו היו כבולות... ממילא הוא היה יושב ובוכה: גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה... מלוך על כל העולם כולו בכבודך... תן כבוד ה' לעמך... רבש"ע... אני מחכה שתבא... נו... תבא כבר...

וכעת!!!! אנחנו לא במצב הזה... הקב"ה כבר הושיע אותנו... אנחנו חיים בתוך השמנת... יש לנו הכל!!! גם בקורונה... גם בסגר הכי הרמטי עדיין יש לנו הכל... אף אחד לא מפריע לך לשמור על היהדות שלך... אין שום כדור שנמצא בידיים של הקב"ה ואתה משלב ידיים ומחכה לו... הוא מאפשר לנו... נותן לנו הכל... וקדימה!!!! קום!! קום תמליך את הקב"ה... הכדור בידיים שלך... כעת הקב"ה מחכה לך... וזה שינוי תפיסה שקשה לנו לעכל אותו!!!

כמו שהתרגלנו להתפלל על אתרוג ולחכות שהקב"ה יביא לנו אותו... ככה התרגלנו לחכות שהקב"ה יגלה כבוד מלכותו עלינו במהרה והופע והינשא עלינו לעיני כל חי...

אז זהו!!! שהקב"ה כבר עשה את שלו... הוא כבר נתן לך את כל האפשרויות... עכשיו אתה תגלה כבוד מלכותו יתברך!!! המפתחות בידיים שלך... הקב"ה נותן לכל אחד מאיתנו בחירה חופשית!!! לגמרי חופשית... אתה יכול לבחור מה שאתה רוצה ולכל כיוון ועד הסוף... וכעת בבקשה... תמליך את ה'... תן כבוד לה'... לא ה' יתן כבוד לך... אלא אתה תתן כבוד לה'!!! איך???? מה פירוש איד??

יש לי בחירה... יש לי אפשרות להמליך את ה' ולקבל אותו ולעשות את רצונו ובאותה מידה יש לי אפשרות לברוח לרשת ולצלול שם... ואני מחליט לתת כבוד לה'!!! אני מחליט להמליך אותו ולתת לו כתר מלוכה!! וכאן מתחילה הבעיה שלנו... אנחנו מתיישבים על הריצפה ונאנחים... מה אפשר לעשות... מצפים לישועת ה'... ה' יעזור שנזכה באתרוג טוב... ה' יעזור שנוכל להיות יהודים... ה' יעזור שנזכה יום אחד לצאת מערבות סיביר וכבר לא נצטרך לעבוד את ה' במחתרת...

ההלו... אנחנו כבר לא שם!!! אנחנו לא באירופה!!! אנחנו לא במצרים... אנחנו כבר דור המדבר... בדור המדבר אף אחד לא מעביד אותך בפרך... אף אחד לא מנסה להכחיש את ה'... אף אחד לא נלחם בתורה ובמצוות שלך... אדרבה... יש לך הכל...

יש לך תורה... יש לך בית המדרש עם אוצר ספרים... יש לך שיעורי תורה בכל התחומים... קבלה... מוסר... חסידות... דף היומי... מתיבתא... משנה ברורה... הלכות שמיטה... שמירת הלשון... מה שרק תרצה... ועם מלגות ופרסים... יש כ"כ הרבה חסד ונתינה... מוסדות חינוך לכל גיל... יש לך את כל הנתונים שהיה לעם ישראל במדבר... דור דעה!!!

נו... אז מה חסר??? עמלק!!!! הכשרון של עמלק זה אדרבה... להשתמש עם הממסד... עמלק הוא לא כמו פרעה... פרעה נלחם בממסד... פרעה

לא מסכים לעם ישראל לצאת בצורה מסודרת ממצרים... הוא מוכן שיצאו רק חלק... אבל לעמלק אין שום בעיה עם הממסד... אדרבה... הממסד רק עוזר לו... עמלק מגיע ליהודי הבודד ואומר לו...

זה בסדר... העסק נוסע מצוין... קח אתרוג מהודר... קח אוכל כשר בכשרות הכי מהודרת... תשלח את הילדים שלך למוסדות הכי טובים... הכל בסדר.. הכל נוסע על הליין פיקס... כעת בא איתי... בא לרשת.. יש שם הרבה עקשען... מצב... נייעס... אפס... תוהו... והעדר...

עמלק לא העיז לגשת ליהודי שחי בתקופה של הבן איש חי... אותו יהודי התחנן בדמעות לה' שיזכה באתרוג כשר... הוא התחנן לה' מתי אוכל לפתוח דף גמ' וללמוד... ובשניה שהיה לו רגע פנוי הוא רץ לבית מדרש... ברגע שהוא שמע שבקצה העולם מחכה לו איזה אתרוג הוא היה רץ כמי שאחזו בולמוס... אם עמלק היה מגיע אז ומתחיל לבלבל את המוח... אותו יהודי היה בועט בו ושולח אותו לעלמא דקשוט...

לשם עמלק לא מגיע!!! עמלק מגיע כשהכל כבר רגוע... הבית מדרש פתוח תמיד לרווחה... יש לך שיעורים בכל שעות היממה... אתה תמיד יכול לבא ותמיד ישארו לך גמרות... יש לך את כל תשמישי הקדושה בשפע ובמחירי מבצע... ואתה לא צריך למהר לשום מקום... אתה מהלך לך בנחת... ואז עמלק מגיע... תקשיב: יש דברים מעניינים ברשת.. יש שם הרבה הרבה זנב... מה אתה צריך ללכת לעסוק בתורה ולהחזיק ראש... עזוב... בא לזנב... ויזנב בך... ואז היהודי הולך ומסיח דעת ברשת... ועמלק דואג לו שם לנייעס חרדי... ואם צריך חסימה אז הוא מארגן לו גם חסימה... נותן לו את כל ההיסח הדעת עם הכשר הכי טוב...

ואז כשהמצפון של היהודי מתחיל להכאיב לו... רגע... מה עם תורה... מצוות... אז עמלק מוציא לו מהבוידם את כל המיית הלב של היהודי מלפני מאה שנה... איך שהוא מתחנן להקב"ה שיזכה לעסוק בתורה... איך שהוא מתחנן לה' שה' כבר יעזור ויוציא אותנו מהגלות הזו... כן כן... עמלק מצטרף לזעקה הגדולה... כן... כולנו מצפים לישועה... מתי אבא ואראה פני אלוקים... מתי נזכה לעשות רצון ה'...

עמלק דואג שהיהודי ישאר על הריצפה... ימשיך לבכות גלה כבוד מלכותך עלינו... ימשיך להתפלל בנוסח של היהודי ברוסיה הקומוניסטית... העיקר שהיהודי לא יבין שהכדור בידיים שלו!!! וכאן אנחנו צריכים להזכיר לעצמנו:

משהו השתנה בעשרות שנים האחרונות!!! התפילה על האתרוג היא כבר לא כ"כ רלוונטית... השוק מוצף באתרוגים... ועל זה הדרך בכל ההמיות לב שבמשך אלפי שנה עם ישראל חיכו בסבלנות שהקב"ה יעזור ויתן לנו... אבל כעת ה' נתן לנו... כל אחד מאיתנו יכול לעשות מה שהוא רוצה... אנחנו כבר מלכים!!! הקב"ה המליך אותנו!!! הרי מה זה מלך... מלך זה אחד שהוא יכול לעשות מה שהוא רוצה... להמית ולהחיות... למחוץ ולרפא... ברגע שהקב"ה נתן לנו בחירה חופשית ולכל כיוון... אז אנחנו כבר מלכים!!! המפתחות בידיים שלנו... נו... אז מה חסר?? הקב"ה עדיין לא מלך!!! למה לא???

כי מחכים לי!!! מחכים למלכה שתבא ותכתיר את המלך...

מחכים לי שאני אבא עם כל המפתחות שהקב"ה מסר בידיים שלי... עם כל האפשרויות הבלתי מוגבלות שה' מסר כיום לכל אחד מאיתנו... ולמסור לו את המפתחות האלו ולהגיד לו: אתה המלך!!! אני בתור מלכה שנתת לי פנקס צ'קים ואני יכולה לחתום מה שאני רוצה על חשבונך... אבל לא!!! אני ממליכה אותך... אני לא אעבור על רצונך... אני לא אחשוף את עצמי לתכנים שאתה לא אוהב... אני לא אעשה דברים שאני יודע שאתה לא חפץ בהם... כי אני ממליך אותך!! ואז והיה ה' למלך על כל הארץ... מי יעשה אותו מלך?!

אני!! אתה!! אנחנו!! בל נשכח... הפסוק האחרון בשירת הים זה הפסוק הראשון בתורה שמוזכר המושג מלכות!!!! ה' ימלוך לעולם ועד!!! ומי יעשה אותו מלך? אנחנו!!! רק אנחנו...

נ.ב. ובהקשר לתפילה על האתרוגים, אל תקח את זה למעשה, תתפלל תתפלל, תתפלל על אתרוגים, תתפלל על גאולה... ולואי שיתפלל כל היום כולו, הבאתי את זה רק בתור דוגמא טובה ודו"ק.

עלון מסי 172 | שבט תשפ״א

"וצדיק באמונתו יחיה"

מאת הרב ישראל קליין שליט"א

ויקרא שמה בישראל מוטציה

אני איש פשוט. לא פרופסור ולא מדען, אבל בכל זאת למען כבוד האינטלגציה שלי, אחרי ששבועות רבים מטרטרים אותנו עם מפלצת חדשה ושמה "מוטציה", סקרנותי גברה בי והלכתי להתוודע מהי "מוטציה", ומדוע אותה גברת בשינוי אדרת מחליפה את אדרתה כשהיא מגיעה לברום מגיעה לבריטניה וחוזר חלילה כשהיא מגיעה לדרום אפריקה, ומי יודע מה יהיו עוד תעלוליה אולי תהיה לנו גם אחת ישראלית, ואולי היא תיהפך לחילונית ודתית ואולי אפילו לליטאית וחסידית וכו' וכו' ובכן הסכיתו למה שהעלה עבדכם הנאמן בחכתו בביאור המילה "מוטציה", כמו שהיא גלויה לכל המבקש.

מוטציה - הוא מונח בביולוגיה המתאר שינוי ברצף הנוקלאוטידים ב-DNA, דהיינו, שינוי בהרכב הגנטי של יצור מסוים. שינוי כזה עשוי להביא לשינוי באחת או יותר מתכונות היצור החי, כלומר, שינוי בפנוטיפ.

הבנתם! זה לא לחש לעין הרע, ולא סגולה לביטול מזיקים, אלא מדע רפואי טהור, את האמת שהייתי בטוח שזה מונח בפסיכולוגיה ולא בביולוגיה, כי היא מחוללת תסמינים פסיכומטיים קשיים. אבל לא. המדע קובע שזה מונח ביולוגי טהור.

ואני הדל והקטון צעיר באלפי ישראל מנסה להבין איך קורה שינוי ברצף הנוקלאוטידים? מה קורה שם? ובכן תחזיקו טוב את הכסא, גודל האטום. האטום הוא חלקיק מאוד קטן, בשביל להגיע לעשירית המילימטר אנו נצטרך אורך של מיליון אטומים!! תתאר לעצמך שאתה סופר עד אלף, כל פעם שאתה מגיע עד לאלף, אתה מסמן *. כדי להגיע למספר האטומים שיעשו אורך של עשירית מילימטר, אתה צריך לסמן אלף פעמים *. של עשירית מילימטר, אתה צריך לסמן אלף פעמים *. שיכנסו באורך אחד, לא נוכל בחיים לתאר לעצמנו כמה שיכנסו בעשירית המילימטר רבוע אחד, כלומר, אטומים יכנסו בעשירית המילימטר מעוקב אחד, כלומר, ומספר האטומים בעשירית מילימטר מעוקב אחד (שזה ומספר האטומים בעשירית מילימטר מעוקב אחד (שזה קטן מפירור אבק) שווה כמעט מיליון בשלישית, מליון

בתוך האטום הזה רצים במהירות מסחררת אלקטרונים, פרוטנים וניוטרונים. כולם עובדים בשיתוף פעולה מלא למרות צפיפות האוכלוסין של מליון כפול מליון כפול מליון כפול מליון כפול מליון הם לא דוחפים בתור, לוקחים בשקט יפה מספר ועוברים ונעים בשטח בסבלנות נפלאה. אין "הפגנות" של אטומים דתיים כנגד חילוניים, כך שלא נוצר שום פקק בדרך, הם לא מתעצבנים, ולא צריך לפנות אותם עם מכתזיות, הם פשוט עובדים בסדר מופתי.

כפול מיליון כפול מיליון.

ומה בקשר לרצף הגנטי? ובכן בדנ"א שלנו יש סליל שבו רשום הרצף הגנטי, הקיפול של סלילי הדנ"א בתוך התא הוא כמו לגלגל חוט באורך ארבעים קילומטר לגודל כדור טניס, וכל זה קרה וקורה כל כך הרבה שנים למליארדי מילארדי תאים בגוף האדם בסדר מופתי, בלתי נתפס.

ואז הופה! קרה שינוי ברצף הגנטי ויקרא שמו בישראל "מוטציה". למה קרה השינוי? איך מתחיל השינוי? איש אינו יודע ולא מחוייב לדעת. העיקר שקוראים לזה "מוטציה". ובזה אתי שפיר והכל מיושב, תודה לאל...

רבותי! זו היא שפה של מכשפים. בשביל להיות "מכשף"-המכחיש פמליא של מעלה לא צריך להיות נזיר הודי עוטה גלימה כתומה ומחולל לנחש קוברה בסל נצרים, להיות "מכשף" אפשר גם לעטות מסכה וללבוש חלוק

לבן ולהפציץ שמות "מוטציה".. לומר את המילה בארשת חשיבות כאילו הדברים בהירים ונהירים וצהירים.

מה לא הבנת? השפה הכישופית - החרטומית - המצרית, עברה מוטציה ומהיום קורים לה, "מדעית" ואז רבים מן המדענים טוענים כי הצפרדע המצרית, זו שהשריצה נחילי צפרדעים למרות כל ה"פרויקטורים" שעמדו עליה לכלותה, לא היתה תופעה דתית - ניסית אלוקית, אלא שיבוש ברצף הגנטי גרם למוטציה הצפרדעית לשלוח את המוטציות גם לתוך התנורים, בהיותה זן נדיר של המוטציה אולי זו של הצפון אפריקנית.

רבים מן המכשפים המצרים - המדענים, וכמו כן סגל אנשי האקדמיה באוניברסיטת רעמסס טענו בתוקף כי גם מכת הארבה היתה סוג של מוטציה שהשתלטה על האורגניזם התאי של הכרומוזומים וגרמה בשל כך שינוי ברצף ה"נוקלאוטידים" ב-DNA שגרמו לשינוי התנהגותי בארבה המלוחים בחביות.

יש גם שטענו ששינוי ותהליך "מוטציה" עברו גם המים בים סוף בזמן הכניסה לים, תהליך שפעל ב"נוטיף" וגרם להחלקות המים והפיכתם לגבישיים, כאשר הם עוברים מוטציה נוספת בעלות השחר עקב רוח מזרחית שפצחה את הקוד הגנטי של המים וגרמה להפיכתם שוב לנוזל.

ובכן רבותי! אנחנו מדברים בשפה כישופית - חרטומית-מדעית, מי עשה שינויים בעולם כל כך מסודר? איך פורצות להם "מוטציות" כשכל מילימיטר מעוקב בגופינו מכיל מליון כפול מליון כפול מליון של אטומים מסודרים ב"יקיות" מדהימה, אצבע אלוקים היא!!! עד מתי נדבר בשפת הכפירה הזו, לא הקורונה ממית ולא המוטציה ממית, בורא עולם, מי שאמר והיה העולם, הוא עשה עושה ויעשה לכל הסדרים והוא מבטלם ברצונו הפשוט ומחדשם בכל רגע.

אשר יצר את האדם בחכמה וברא בו נקבים נקבים חלולים, זו היא הברכה שאנחנו צריכים לתת עליה את הדעת כל יום, כל הזמן.

הסיפור מזכיר לי את הקביעה הרפואית שנקראת "דום לב", איך קוראים לזה שהקב"ה קורה להבן אדם למעלה כי הגיע זמנו למות ונגמר לו ה"ויזה" כאן בעולם הזה? איך אומרים בכישופית -מדעית שהשם לקח מישהו מן העולם?! דום לב - הוא כינוי למצב בו ישנה הפסקה מוחלטת בפעילות הלב. כיוון שפעילות הלב פסקה, שכוייח! אבל למה רבונו של עולם?? למה קרתה הפסקה מוחלטת בפעילות הלב??! איש אינו יודע וגם לא חייב להשיב תשובה, העיקר שיש לזה שם חדש ויקרא שמו בישראל "דום לב".

"לכו ונשובה אל השם" נצא ממצרים מחרטומיהם ומלהטיהם, ממכשפיהם ומדעניהם ואקדמיהם, ונקרא בקול גדול "אין עוד מלבדו"!!! הוא יתברך עשה עושה ויעשה לכל המעשים, וכל הבריאה כולה היא בידיו, כחומר ביד היוצר.